

Година днес струвам на внуците мили,
Що наидоха гроба сред вълни бурливи!
(Раздава на децата).

Всички:

Бог да прости, Бог да прости! баба Марто!

Баба Марта.

Две рожби си имах, сал те ми остаха
От чилиад голяма, що растох в света.
Но, участ рибарска, отнесе ги буря!
Останах самотна, страдалка клета! . .

Всички:

Бог да прости, Бог да прости!

Баба Марта:

Тжгувам безумна, но де да се спра!
О, гробове барем да имах в света,
При тех да се спирам, оплаквам, реда,
Не щях тжй самотна да бжда сега! . .

Всички:

Рибаря, що вечно в морето се рей,
Не бил той спокоен в пржстта да тлей.
Те всички се кланият на бога Перун,*
В води му желаят да мрат до един.

Баба Марта:

Край гроба да шетам, обкичен с цветя,
Да кадя, поливам, по-леко е деца! . .
О, сбогом, дечица, простете, че аз
Разтджих ви, мили, безгрижни чеда! . .

Всички:

Постой, баба Марто, седни ти при нас.
Разтуха ще ти е от тежки тегла!

Едно дете:

Седни, баба Марто, по-близко ела,
Разкажи ни нещо за стари времена!

Друго дете:

Не, приказки, бабко, ти много ги знаеш,
за феи, русалки, за змей хвжрковат.

Венетка:

За морска царица, в море що живей
В палати разкошни, кат слжнице що грей!

(Баба Марта сяда. Децата я заобикалят и слушат с голямо внимание).

* В старо време хората вярвали, че Перун е Бог на морето.